

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta: Bc. Marek Šmůla

Téma a rozsah práce: Právní postih nekalé soutěže
Práce má 62 stran vlastního textu.

Datum odevzdání práce: 18. 11. 2015

Aktuálnost (novost) tématu:

Téma právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži je navýsost aktuální a je předmětem mnoha odborných diskuzí, které zcela jistě nebudou v dohledné době uzavřeny. Právní úprava této oblasti je totiž relativně triviální, avšak o to více problémů vyvolává v aktuální soudní praxi.

Náročnost tématu:

Jedná se o středně náročné téma, které však vyžaduje nejen zevrubnou znalost soukromého práva, ale i práva procesního. Náročnost tématu také zvyšuje nejednoznačnost české, ale i evropské judikatury. Na druhou stranu je nutno konstatovat, že judikatura, ale i česká odborná literatura zabývající se daným tématem je značně rozsáhlá. Tématem se zabývá také mnoho cizojazyčných monografií, (např. *New European Law of Unfair Commercial Practices and Competition Law* od Berta Keirsbilck). Je nepochybné, že rozhodování nekaloutěžních sporů klade vysoké nároky na soudy z důvodu nutnosti interpretace neurčitých právních pojmů jsoucích na pomezí práva a morálky. Zatímco pojem dobrých mravů obecně možnost určité shody při interpretaci nabízí, pojem dobrých mravů v hospodářské soutěži nepřestane vyvolávat kontroverzi zřejmě nikdy. Vědeckými metodami, které se nabízejí při zpracování tématu, jsou analýza, komparace a nejnáročnější metodou při zpracování tohoto tématu je bezesporu syntéza.

Hodnocení práce:

Práce má logickou stavbu, je komplexní, volí odkazy na správnou literaturu. Práce využívá judikaturu týkající se dané oblasti.

Diplomant se zcela správně distancuje od názoru většiny soudobé literatury, že odpovědnost za škodu způsobenou nekalou soutěží je odpovědností subjektivní. Ustanovení § 2988 OZ je totiž k ustanovení § 2910 OZ ve vztahu speciality. Odpovědnost za nekalosoutěžní delikt je odpovědností objektivní a povinnost nahradit škodu je jedním z důsledků nekalosoutěžního jednání a tudíž je i tato povinnost založena na objektivním principu (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, termín odpovědnost za škodu opouští).

I kdybychom však toto ustanovení za speciální nepovažovali, diplomant správně uvádí, že povinnost k náhradě škody způsobené protiprávním činem zasahujícím absolutní práva poškozeného i způsobené protiprávním činem porušujícím zákonnou povinnost stanovenou na ochranu relativního práva poškozeného zasahujícím do tohoto relativního práva poškozeného, je založena pouze zdánlivě na subjektivním principu. Způsobí-li škůdce poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, má se totiž za to, že škodu zavinil z nedbalosti (§ 2911 OZ).

Zavinění ve formě nedbalosti se v případě vzniku povinnosti k náhradě škody porušením zákonné povinnosti presumuje s tím, že se jedná o domněnku nevyvratitelnou. Škůdce bude tedy k náhradě škody povinován vždy, a to i tehdy, pokud škodu nezavinil, neboť se vždy bude presumovat jeho zavinění alespoň ve formě nedbalosti. Důkaz, že škůdce škodu nezavinil, tedy není exkulpačním důvodem. Jediným důvodem, proč je povinnost k náhradě škody vzniklé porušením zákona konstruována jako povinnost k náhradě škody založená na subjektivním principu, je to, že od formy zavinění se bude odvíjet povinnost nahradit v takovém případě nemajetkovou újmu.

Stojí za to rovněž poznamenat, že za účinnosti ObchZ objektivní charakter odpovědnosti za škodu způsobenou nekalosoutěžním deliktem nevzbuzoval žádné pochybnosti. Ustanovení § 373 ObchZ stanovilo, že škůdce je povinen nahradit škodu, pokud neprokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost. Objektivní povaha této odpovědnosti za škodu však byla pouze zdánlivá. Liberačními důvody totiž byly případy, kdy škůdci splnění povinnosti zabránila nepředvídatelná, nepřekonatelná a neodvratitelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli. Odpovědnost za škodu tak vznikala pouze tehdy, když překážka vznikla z vůle škůdce, nebo sice nezávisle na jeho vůli, ale byla předvídatelná, překonatelná či odvrátitelná. Taková odpovědnost se však více méně kryje se subjektivní odpovědností.

Autor nekriticky respektuje citovaná rozhodnutí soudu, aniž by je kriticky hodnotil. Přebírá tak často i poněkud zvláštní jazyk těchto rozhodnutí, jako je např. výraz „dementace“. Je vidět, že diplomant přistoupil ke zpracování práce a aplikaci vědeckých metod s rozmyslem a jasným plánem, díky čemuž splnil cíl práce. Pokud jde o výběr a aplikaci vědeckých metod, diplomant ovládá metodu analytickou a syntetickou. Práce je logická, a komentuje témata, která vyvolávají spory. Práce ve větší míře nepostihuje v celé šíři aktuální problémy, které se vyskytují např. při formulaci zdržovacích a odstraňovacích petitů, i když si je této problematiky diplomant vědom a v obecné rovině poukazuje na nefunkčnost těchto nároků.

Diplomant prokázal hluboký přehled o českém soukromém právu. Grafická úprava a jazykové a stylistické zpracování práce jsou na velmi dobré úrovni. V rámci celkového hodnocení diplomové práce lze uvést, že se jedná o kompaktní, přehlednou, úplnou a logicky zpracovanou práci s využitím dostatečného množství české literatury.

Domnívám se, že diplomant dokumentoval svoji schopnost zpracovat práci akademickým způsobem. Práce prokazuje orientaci diplomanta v oboru a schopnost dospět k samostatným řešením problémů, kterých se téma práce týká. Práce též obsahuje odůvodněná odborná stanoviska.

Práce je na velmi dobré úrovni.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Je petitorní ochrana vhodným způsobem obrany proti nekalosoutěžním deliktům?

Doporučení práce k obhajobě:

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň:

Navrhuji klasifikovat diplomovou práci stupněm výborně.

V Praze, dne 2. 1. 2016

JUDr. Aleš Rozehnal, Ph.D.